

ΕΡΓΑΣΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΟΛΥΧΡΟΝΗ

Παραδοσιακά επαγγέλματα

Παλιά Επαγγέλματα

ΜΥΛΩΝΑΣ

ΤΣΑΓΓΑΡΗΣ

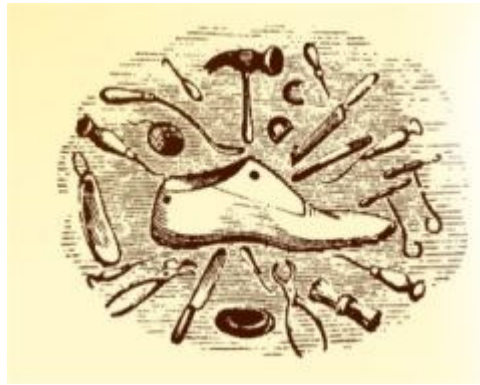
ΚΑΛΑΘΑΣ

Τσαγκάρης

Η κατασκευή τους ήταν εξ ολοκλήρου χειροποίητη. Δεν υπήρχαν τότε κόλλες και μηχανές. Ήταν ραφτά και καρφωτά. Για να κατασκευάσει ο τσαγκάρης αγόραζε το δέρμα. Τα δέρματα ήταν δύο ειδών, τα ψιλά που τα χρησιμοποιούσε για το πάνω μέρος του παπουτσιού και τα χοντρά, με τα οποία έφτιανε το κάτω μέρος, τις σόλες δηλαδή.

Το τσαγκαράδικο, ο χώρος όπου ήταν στημένος ο **πάγκος** του με όλα τα σύνεργα, ήταν ανοιχτό απ' το πρωί μέχρι αργά το βράδυ. Στον πάγκο βρίσκονταν, **βελόνες, σακοράφες, σουβλιά, σφυράκια, λίμες, τανάλιες καλαπόδια**, που έβαζε μέσα στο παπούτσι. Δεν υπήρχαν τότε κόλες και μηχανές. Εκεί, σκυμμένος πάνω από τον πάγκο του, δούλευε ώρες ατελείωτες φορώντας πάντα τη χαρακτηριστική δερμάτινη ποδιά του. Εκεί δεχόταν και τις παραγγελίες των πελατών του.

Στις μεγάλες πόλεις υπήρχαν μεγάλα τσαγκαράδικα, όπου δούλευαν πολλοί τσαγκάρηδες, μαζί με **καλφάδες** και **τσιράκια**. Τα τσαγκαράδικα αυτά δέχονταν μεγάλες παραγγελίες και για να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις των πελατών, δούλευαν ασταμάτητα. Ένα ζευγάρι παπούτσια, τότε κόστιζαν σχεδόν **μια χρυσή λίρα**, για να φτιαχτούν χρειάζονταν **2-3 ημέρες δουλειά**. Είχαν φυσικά στη διάθεση τους και μερικά μέσα, όπως ποδοκίνητες μηχανές, για να ράβουν γρηγορότερα τα παπούτσια.

Τα **τσιράκια**, που έκαναν βοηθητικές δουλειές, δούλευαν χωρίς αμοιβή. Μερικές φορές μόνο τους έδινε ένα συμβολικό ποσό το αφεντικό ή κάποιο χαρτζιλίκι το Σαββατοκύριακο. Κι όλα αυτά, αν ήταν υπάκουα και είχε πάει καλά ο τζίρος του μαγαζιού. Έπαιρναν όμως από τους πελάτες φιλοδωρήματα, ενώ οι **καλφάδες** έπαιρναν ένα μικρό μεροκάματο.

απούτσια, τον έβαζε ο τσαγκάρης να πατήσει πάνω σ' ένα χοντρό πετσί κι εμείς μ' ένα μολύβι, που το σάλιωνε προηγουμένως ζωγράφιζε το πέλμα του.

ΜΥΛΩΝΑΣ

Μυλωνάδες στους παλαιότερους χρόνους λεγόταν αυτοί που εκμεταλλεύονταν τους μύλους και άλεθαν τα σιτηρά για να παράγουν αλεύρι. Όσους από τους μύλους κινούνται με αέρα τους έλεγαν ανεμόμυλους.

Οι μύλοι λειτουργούσαν κυρίως το χειμώνα, και όπου υπήρχαν τρεχούμενα νερά λειτουργούσαν και το καλοκαίρι.

Η εγκατάσταση του γινόταν συνήθως πλάι στις όχθες των ποταμών και όταν υπήρχαν ειδικές συνθήκες χτίζοντας διαδοχικά ο ένας κάτω από τον άλλο στην πλαγιά ενός βουνού όπου με τη βοήθεια μεγάλης ποσότητας τρεχούμενων νερών λειτουργούσαν διαδοχικά. Ο μυλωνάς περίμενε να φυσήξει ο κατάλληλος άνεμος για να θέσει σε λειτουργία το μηχανισμό του μύλου. Άπλωνε τα πανιά της φτεριοτής, μετέφερε μέσα στο μύλο τους καρπούς που επρόκειτο να αλεστούν, τους άδειαζε

Καλαθάς

- ▶ Η καλαθοπλεκτική είναι μια από τις πιο παλιές τέχνες. Πριν να παρουσιαστεί η αγγειοπλαστική, οι άνθρωποι κατασκεύαζαν τα καλάθια. Το επάγγελμα του καλαθοποιού ήταν διαδεδομένο σε χωριά και σε περιφέρειες όπου οι πρώτες ύλες για τις ανάγκες της παραγωγής ήταν άφθονες.

